

KAPITOLA 1.

1819

Charles Lyndon řídil svůj faetón typu „highflyer“. Uvažoval, že čtveřice koní, která ho táhla, je nejlepší, jakou kdy měl.

Tento typ faetónu byl mezi mladými hejsky ze St. James velmi populární. Byl neobyčejně vysoký, a když ho táhli čtyři koně, velmi obtížně se řídil.

Zadní kola měla v průměru neuvěřitelných pět stop a osm palců a podlaha se vznášela pět stop nad zemí. Charles Lyndon si svůj highflyer pořídil, když se vrátil z Francie po porážce Napoleona. Usoudil, že je to nejsportovnější dopravní prostředek, který si gentleman může zakoupit, protože vybízel k závodění a také při jeho řízení byla nezanedbatelná možnost smrtelné nehody.

Mladíkům něco takového připadá neodolatelné.

Díky výšce kočáru mohly také dámy z vyšší společnosti přezíravě shlížet na obyčejné chodce.

Charles Lyndon nic takového nedělal, i když si byl vědom svého postavení a své důležitosti. Po svém návratu z války se stal jedním z nejpohlednějších a nejelegantnějších mladíků z White's Clubu. A také jedním z nejobletovanějších.

Dá se říci, že vzal Londýn útokem.

Z Francie se vrátil se dvěma nejvýznamnějšími medailemi za statečnost, které vévoda z Wellingtonu mohl udělit. Stal se také historicky nejmladším velitelem v britské armádě. Vévoda ho tak vychválil princovi regentovi, že se Charles stal častým návštěvníkem v Carlton House.

Byl také nesmírně bohatý. Nejenom že zdědil velký majetek po otci, ale rovněž i jeho matka mu zanechala značné jmění.

A k tomu všemu byl rovněž dědicem hraběte z Lyndonmore, kterému bylo již pětadesát.

Všichni přátelé Charlese obdivovali a napodobovali ho, ale samozřejmě se našli i tací, kteří mu záviděli a žárlili na něj pro jeho úspěch mezi kráskami *Beau Monde*.

Kvůli pevnému zdraví jeho strýce mu říkali „navěky bez titulu“. Charles se přezdívce navenek smál, ale ve skutečnosti ho rozčilovala.

Po svém návratu z Francie si užil rok nekonečné zábavy a veselí. Do náruče se mu vrhaly elegantní vdané i ovdovělé dámy, rovněž ho však pronásledovaly debutantky a jejich ambiciózní matky. Na vrcholu slávy byly také londýnské herečky a nikoho nepřekvapilo, že si Charles namlouval ty nejkrásnější, nejtalentovanější a nejobletovanější.

Jeho život byl téměř dokonalý, až se jednou přistihl, že touží, aby se v něm objevilo vzrušení a překvapení, které zažíval ve válce.

Právě to byl hlavní důvod, proč ve svých osmadvaceti uvažoval o tom, že se ožení.

Byl majitelem jednoho z nejhezčích domů v Anglii. Lyndon Hall v Berkshiru byl domovem jeho rodu už od sedmnáctého století. Později došlo ke kompletní rekonstrukci starého domu, během níž hrabě